

KIÁLTÓ SZÓ

6. évfolyam, 9. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2018. március 4.

Evangélium

...”nem is tudta, mit mond”... (Mk 9,6)

Én vagyok a világ világossága – mondja Jézus (Jn 8,12). Ez szó szerint is igaz. Születésétől feltámadásáig világít, világosságot ad. Ha rápillantunk az egyházi év liturgikus forgatókönyvére, a karácsonyi ünnepkörben Krisztus már ragyog. Vízkeresztkor, megjelenésének napján, világosságával a közletről és távolról érkezőknek mutat utat. Eltelik 6 hét és itt van nagybőjt 2. vasárnapja, ahol színében átváltozva ismét ragyog tanítványai előtt. És még kell várunk 6 hetet, hogy húsvét vasárnapján a feltámadás örömet ragyogtassa ránk. Félúton vagyunk a ragyogásokban.

Ma a Tábor hegyén az apostolok, mesterükkel együtt ragyognak. Ők is elváltoznak. Ragyog az arcuk, a szájuk már nem ők. Nem is tudják, mit beszélnek.

Meg kell tanítani a gyermekeket és unokákat imádkozni. Meg kell nekik tanítani az üdvözlőgy Máriát, a Miatyánkot és még sok más imát. Meg kell azt is tanítani nekik, hogy amikor nem imádkoznak, akkor is imádkoznak. Hogy a szavak nélküli ragyogás is ima. Elragadtatás.

Ha látunk egy ritka szép tájat, olvasunk egy sokatmondó könyvet, megérezzük valaki kedvességében és barátságában a minket megérinteni akaró Isten újat, eltelünk örömmel. Elégedettséggel, boldogsággal. Szótlanul, tágra nyílt szemmel, csak vagyunk. Ez ima. Ez ragyogás. Ez hálaadás. Ez a földi Isten országa. A halál után mivel imádkozunk? Nem lesz már szánk! Az elégedettségünkkel. A ragyogással, hogy jó itt lenni. Amíg ez nincs meg, vagy még nem fedeztük fel magunkban, addig szavainkkal imádkozva, keressük az Istent.

Jézus tanítványaiban ott a vágy, hogy szeretnének hinni Mesterükben. Mellette és vele élnek, napról

napra látják, amit tesz, mégsem ismerik. Ekkor gondolnak egy nagyot. Próbáljuk meg és kérjük, tanítson meg minket imádkozni. Hátha ezzel közelebb kerülnénk hozzá. Hogy is formálta ezt szavakba Babits (*Az elbocsátott vad*) *Annak van szüksége imára, aki még nem találta meg Istent.* Aki megtalálta, az már nem imádkozik, hanem ragyog. Benne él.

A II. Vatikáni zsinat (1962–1965) az egyház külső és belső életét egyaránt megújító reformtörekvések mellett liturgikus reformokról is döntött. Megszületett a szent liturgia megújításáról és ápolásáról szóló „*Sacrosanctum Concilium*” (a szent liturgiáról) konstitúció, melynek határozatai közül különösen fontos az anyanyelvű misézés engedélyezése. Ez az újítás nagy lelkesedést váltott ki a papok és hívők körében egyaránt. Jól érzékelhető ez abból is, hogy Zsolnay Béla pilisligeti plébános Bálint Sándorék közvetítésével Illyés Gyulát, a latin és magyar nyelv kitűnő ismerőjét és művelőjét kérte fel a már meglevő magyar nyelvű miseszövegek új fordítására. Mert fordítások ugyan már korábban is keletkeztek, de a latin nyelvű misézés miatt nem voltak használatban.

Illyés Gyula következőképpen fordította a latin „*credo in unum Deum*” Hiszekegy-et. Hiszem, hogy egy az Isten. A teológusok rögtön felkapták a fejüket. Ez nem jó. A fordításban a negyede sem jött át annak a mélységnek, ami a latin eredetiben van. Ugyanis a mi keresztény hitvallásunk nem arról szól, hogy létezik egy Isten. Ezt a pogányok is hiszik. Hanem azt, hogy benne hiszek, benne vagyok, benne élek az Istenben. Nélküle nincs élet a földön és az én életemnek sincs értelme Őnélküle. Benne élni, ez a Hiszekegy.

A Tábor hegyén Jézus, megmutatta az apostoloknak mi van az Istenen belül. Ez olyan hatással volt rájuk, hogy a hegyről soha többet nem akartak lejönni.

G.F.

Hús, ég veled!

Hamvazószerda (*idén február 14.*) a nagybőjti szent negyven nap kezdete.

A zsidó hagyományok könyve (Mishna) szerint nyilvános böjti napokon és szárazság idején az Isten jelenlétét jelképező frigyládát kihozták a város főterére, és hamut szórtak rá. Jelentette ez azt, hogy Isten, választott népével együtt sír, szomorkodik, böjtöl.

Az ószövetség népének egyik legtitokzatosabb szertartása, a vörös tehén feláldozása volt. Ebben egy fiatal borjút vágta le, majd miután elégették, hamvait összekeverték cédrussal, izsóppal, vörös színű anyaggal, aztán vizet öntöttek hozzá. Ebben kellett megmosakodniuk a halállal, vagy holtesttel kapcsolatba került személyeknek.

Micsoda ellentmondás! Hiszen akik ezt a szertartást előkészítették, azzal, hogy érintkezésbe kerültek a halállal és öléssel, automatikusan tisztátalanná váltak. Ezért először önmagukon kellett végrehajtani a megtisztulás szertartását.

A rabbik érdekes módon ebben nem láttak ellentmondást, inkább megfajtásra váró szent titoknak nevezték. A hamu a halál és az élet határán van. Ez egy tiszta és tisztátalan között elhelyezkedő szürkesár. Ami egykor volt, és amiből még lehet valami. Ezért a hamu nem az elmúlás jele, hanem a lehetőség. Tovább porladhat a kilátástalan semmibe, vagy feltámadhat, és új emberré állhat össze. Ezért több európai országban az esküvők alkalmával hamut szórnak a vőlegény fejére, aki most új emberré lett, nős emberré vált. A porból, az egyedüllét használhatatlanságából feltámadt, és a család termékeny közösségének tagjává született újjá.

Hamvazószerda előtt véget ér a karnevál, ami nem tánc és ünnepség volt a rómaiak számára, hanem felkiáltás és felhívás (*carne vale, ami magyarul annyi: hús, ég veled!*). Fordulj befelé! Törődj a lelkeddel! Szállj magadba!

G.F.

Tóth Ábrahám: Egy felejtethetlen év Wisconsinban

2. rész

Befogadó családommal nagyon megkedveltük egymást. Teljesen a család részévé váltam, mindig vittek a nagy rokon összejövetelekre, melyek Amerikában nagyon fontosak. Általuk megtapasztalhattam milyen a mindennapi élet az USA-ban és mik a tradíciók. A host családommal beutaztam Wisconsint, és Minnesota államba, illetve Chicagóba is eljutottam.

A tanévet a Saint Mary Catholic High School-ban, Neenah városában töltöttem. Az iskolai élet sokban különbözik az ittenitől. A sportok nagyon nagy szerepet kapnak Amerikában, a diákok nem egyesülethez tartoznak, hanem az iskolában van lehetőség komoly színvonalon játszani és versenyezni. Tavasszal teniszeztem, ősszel pedig volt szerencsém kipróbálni a legamerikaiabb sportot, az amerikai focit. Persze nem volt könnyű felvenni a tempót azokkal, akik az anyatejjel szívták magukba a szabályokat és tizenéve játszanak, de azért egy hét után már sikeresen játszottam (kezdőként) az első meccsben. A szezon nagyon jó volt, érdekes volt megtapasztalni az összetartást, egymás támogatását a csapaton belül. Természetesen nagyon nehéz is volt a heti öt, 2-3 órás edzés az iskola mellett.

(Folytatjuk)

Rejtvény

A február 18-i rejtvény megfejtése: Testamentum.

A játék nyertese: **Kéri Györgyné**. Minden sikeres megfejtőnek gratulálunk!

M.T.É.

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **Márta** volt, aki méltatlankodva mondta Jézusnak: Szólj neki, hogy segítsen nekem.” Ekkor válaszolt így Jézus: Márta, Márta sok mindenre gondod van, pedig csak egy a szükséges. Mária a jobbik részt választotta. (Luk.10,40)

Új kérdésünk: **Kinek mondta az Úr: „Nem vezethetitek el ezt a népet arra a földre, amelyeket majd adok nektek.”** (Szám.20,12)

1. **Dávidnak és Edomnak?**
2. **Bileámnak és Beornak?**
3. **Mózesnek és Áronnak?**
4. **Balagnak és Kozbinak?**

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a március 18-i számban közöljük. A Mária Magdolnával kapcsolatos játék nyertese: **Tóth Istvánné**.

M.L.

Létige

4. v.: Kiv 20,1-17; Zs 18B; 1Kor 1,22-25; Jn 2,13-25
5. h.: 2Kir 5,1-15a; Zs 41; Lk 4,24-30
6. k.: Dán 3,25.34-43; Zs 24; Mt 18,21-35
7. sz.: MTörv 4,1.5-9; Zs 147; Mt 5,17-19
8. cs.: Jer 7,23-28; Zs 94; Lk 11,14-23
9. p.: Oz 14,2-10; Zs 80; Mk 12,28b-34
10. sz.: Oz 6,1-6; Zs 50; Lk 18,9-14
11. v.: 2Krn 36,14-16.19-23; Zs 136; Ef 2,4-10; Jn 3,14-21

Hirdetések

- Nagyböjt péntekjein a keresztút reggel 6:20-kor kezdődik a templomban.
- Ma, vasárnap első vasárnap, a délelőtti mise végén szentségimádás lesz, imádkozzuk a Jézus Szíve litániát.
- Március 11-én, a következő vasárnap a Katolikus Kör tartja találkozóját a közösségi házban, du. 3 órától.

P.Gy.

Anyakönyvi hírek

Keresztelés: *Gellért* - Gyuris Gellért és Lakatos Melinda gyermeke a keresztszentségében részesült február 25-én.

Temetés: † Vedrédi Mihályné sz.: Nöth Ilonát életének 81. évében; † Kolompár Károlyné sz.: Kolompár Jolánt életének 62. évében február 21-én utolsó útjára kísértük.

P.Gy.

Jelmez

Tavaly is volt, és bízunk benne, idén is lesz Szent Miklós ünnepe. Mindig örömmel várják a gyermekek Mikulást és azokat az egyszerű, de mégis sokat jelentő ajándékokat, melyekkel meglepi a nyújtózódó, izgulós szemeket.

Eddig más-más helyekről kértük kölcsön az ehhez szükséges jelmezt. Igyekezünk alkalmazkodni, nehogy egy időben több helyen legyen „fellépése” a szent püspöknek, mert akkor a miénknek jelmez nélkül kell megjelenni.

Ebben segített Kissné Tapodi Teréz, aki saját költségén megvásárolta és meg is varrta a szükséges ruhadarabokat: puttonyt, süveget, szakállt, piros miseruhához hasonló köpenyt.

Gondoskodását, önkéntes segítő munkáját az egyházközség és minden gyermek nevében előre köszönöm.

G.F.

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Kedd: 8:00-12:00 és
12:30-15:00
Szerda, Csütörtök, Péntek:
8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP- Plébánia: 11735036-20051895
OTP- Irgalmasság Oltára: 11735036-20053952
Sztrihá Kálmán Alapítvány: 11735005-20545747

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagyné Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (tördelés), Szalkai Attila (tördelés)